

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu um uppgjöf á eptirgjaldi eptir þjóðjörð. — Í tilefni af beiðni ábúandans á hálfri umboðsjörðinni Hafnanesi og samkvæmt tillögu yðar, herra amtmaður, í póknanlegu brjefi 19. sept. p. á. vil jeg hjermeð fallast á, að nefndum leiguliða verði veitt, fyrir yfirstandandi fardagaár, uppgjöf á landsskuld hans og leigum eptir tjeða ábúðarjörð hans, sem póknun fyrir það, að hann hefur flutt bæjarhúsin á leigujörð sinni undan sjávarágangi á betri og hentugri stað.

Þetta tilkynni jeg yður hjermeð, herra amtmaður, til póknanlegrar frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu um greiðslu kostnaðar við undirbúning á nýju jarðamati. — Með póknanlegu brjefi 27. okt. p. á. hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi sýslumannsins í Árnassýslu dags. 6. s. m., þarsem hann fyrir sýslunefndarinnar hönd og í tilefni af því, að amtsráðið í suðuramtinu hefur úrskurðað, að kostnaður af endurskoðun þeirri á jarðamatinu, er fyrirskipuð var með brjefi ráðgjafans 28. febr. 1882, sje sýslusjódnum óviðkomandi, og þessvegna felld úr sýslusjóðsreikningi Árnassýslu fyrir 1883 upphæð nokkra, 62 kr. 25 a., er greidd hafði verið úr sýslusjóði sem póknun til 3 sýslunefndarmanna fyrir að starfa að endurskoðun jarðamatsins utanfundar — fer þess á leit, að bæði þessi upphæð, sem nú var nefnd, og ennfremur 84 kr., sem sýslunefndinni bæri í laun fyrir að sækja sýslufundinn um jarðamatið og sitja á honum, eða samtals 146 kr. 25 a., verði ávísaðar sýslunefndinni úr landssjóði.

Útaf þessu skal jeg þjónustusamlega skora á yður, herra amtmaður, að tjá sýslunefndinni í Árnassýslu, að með því að fjárveitingarvaldið hafi eigi ákveðið neitt endurgjald handa sýslunefndum eða hreppsnefndum fyrir ómak þeirra við áminnsta endurskoðun jarðabókarinnar frá 1861, þá sjái jeg mjer eigi fært, að ávísa hina umræddu upphæð úr landssjóði.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu um bygging eyðjarðar. — Að ráðgjafinn hafi með brjefi 7. f. m. samkvæmt uppástungu umboðsmannsins yfir Arnarstapa- og Skógarstrandarumboði, er þjer, herra amtmaður, skýrðuð mjer frá í póknanlegu brjefi, 12. maí p. á., fallizt á, að umboðsjörðin Elliði í Staðarsveit verði boðin upp til ábúðar með því fyrirheiti, að sá, sem vildi taka jörð þessa til ábúðar og flytja bæinn þaðan, sem hann nú er, að svonefndum Holtum og byggja hann þar upp aptur í fullgildu standi, skyldi, þegar hann væri búinn að sanna með löglegri skoðunargjörð, að hann hefði gjört þetta, fá endurgoldinn kostnað þann, er af því leiddi eptir mati óvillhallra manna, þó ekki meira en 200 kr., og fá eptirgefnin helming landsskuldur af jörðunni um 3 fyrstu ábúðarár hans, meðan hann væri að rækta upp nýtt tún — það tilkynnist yður hjermeð, herra amtmaður, til póknanlegrar ráðstöfunar.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu um sveitfesti þurfamanns. — Í erindi nokkru, dags 18. f. m., er hingað hefir komið beina 31. dag desemberm. 1885.

129 leið, hefir hreppsnefndaroddivitinn í Seltjarnarnesshreppi farið þess á leit, fyrir hönd
15. des. þessa hrepps, að jeg breytti úrskurði yðar, herra amtmaður, dags. 20. ágúst þ. á. er á-
kveður Magnús nokkurn Stefánsson í Steinakoti í Reykjavík sveitlægan í Seltjarnarness-
hreppi.

En með því að það sjest af skjölum þeim, er fylgdu ofanefndu erindi hrepps-
nefndaroddivitans í Seltjarnarnesshreppi, að sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósarsýslu
og bæjarfógetinn í Reykjavík hafa verið sammála um það, að Magnús þessi Stefánsson
ætti ennþá framfærslurjett í Seltjarnarnesshreppi, þá getur enginn frekari ágreiningur
álitizt um það vera, samkvæmt 3. gr. reglugjörðar 8. jan. 1834, einsog þjer einnig hafið
tekið fram í ofanefndu úrskurði yðar.

Jeg bið yður því, herra amtmaður, tilkynna hreppsnefnd Seltjarnarnesshrepps, að
ofanefnt erindi geti eigi orðið tekið til greina.

130
23. des. **Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu um kærnu**
manns yfir aukaútsvari. — Eptir að jeg með þóknanlegu brjefi yðar, herra amtmaður,
3. júní þ. á. hafið meðtekið og síðan sent ráðgjafanum fyrir Ísland tilsvaer og skýrslu
bæjarfógeta á Ísafirði, Skúla Thoroddsens, útaf kæruskjali til stjórnarráðsins frá skóara
Guðmundi Guðmundssyni í Kaupmannahöfn, er jeg sendi yður með brjefi mínu 23.
marz þ. á., og þar sem hann kvartaði sumpart yfir því, að jafnað hefði verið á hann
10 króna aukaútsvari til Ísafjarðarkaupstaðar árið 1884 þóað hann hefði dvalið í kaup-
staðnum skemur en 4 mánuði það ár, sumpart yfir aðferð nefnds bæjarfógeta gagnvart
sjer við innheimtu gjaldsins — hefur ráðgjafinn nú, í brjefi 19. okt. þ. á., lagt úrskurð á
málefni þetta á þann hátt, er nú skal sagt:

Að því er snertir fyrra atriði kærunnar er ráðgjafinn, eptir því sem fram er
komið, þeirrar skoðunar, að ofanáminnst 10 króna aukaútsvar hafi eigi rjettilega verið
lagt á kærandaann. Að vísu verður þetta eigi, einsog kærandaann hefur haldið fram,
byggt á því, að dvöl hans á Ísafirði hafi verið aðeins bráðabirgðadvöl, því að, eptir því
sem upplýst er, verður hann að álitast hafa verið þar búsettur hinn umrædda tíma og
rekið þar atvinnu sem borgari, og í reglugjörð um stjórn bæjarmálefna á Ísafirði, 26.
jan. 1866, sem þá var í gildi, er það ekki, einsog í lögum 8. okt. 1883, sem náðu gildi
1. jan. þ. á., gjört að skilyrði fyrir skattskyldu manns, að hann hafi dvalið ákveðinn tíma
í bænum. Orsökkin til þess að eigi mátti leggja á kærandaann útsvar til Ísafjarðarkaupstað-
ar er aptur á móti sú, að hann, eptir því sem sjeð verður af málinu, kom eigi til nefnds
kaupstaðar fyr en nokkru eptir þann tíma, er niðurjöfnuninni fyrir það ár var lokið,
eða að minnsta kosti átti að hafa verið lokið samkvæmt ákvörðun ofanefndrar reglu-
gjörðar, og að í reglugjörðinni er engin slík heimild til aukaniðurjöfnunar á þá menn,
er seinna hafa flutt til kaupstaðarins, sem veitt er í lögum 8. okt. 1883 (sbr. brjef
dómsmálastjórnarinnar til amtmannsins yfir norður- og austuramtinu 15 júní 1868).
Og þóað Guðmundur innan þeirra 3 vikna, er niðurjöfnunarskráin yfir skýrslu bæjarfó-
getans lá frammi til sýnis, hafi eigi borið sig upp um málið við bæjarfógeta, þá getur
hann eigi þarfyrir álitizt hafa misst rjett til að mótmæla álöggunni, því að auk þess sem
nefnd skýrsla bæjarfógetans eigi ber það með sjer, að auglýst hafi verið almenningi
samkvæmt 20. gr. reglugjörðarinnar, að niðurjöfnunarskráin væri framlögð, en slík aug-